Η Γιωργία Βελησσάριου μίλησε για «Κοντούτσο για Μία Νέρα που Πέρασε» που παίζεται στο Θέατρο Τ

"Ήθελα να γράψω ένα ποιητικό αφήγημα που θα παρασταθεί"

19 ΔΕΚ 2018 @ 13:17

Tweet
Share 0
TAGS:
Γιωργία Βελησσάριου, Κοντούτσο για Μία Νέρα που Πέρασε Το Ρέκβιεμ, Θέατρο Τ

Συνέντευξη στη ΛΕΜΟΝΙΑ ΒΑΣΒΑΝΗ

Με την τραγική του φαιδρά εργάστειρα η Γιωργία Βελησσάριου για το «Κοντούτσο για Μία Νέρα που Πέρασε» που παίζεται στο Θέατρο Τ από 12 Δεκ.-27 Μαρτίου 2018 , η θεατρική μας συνάντηση αυτή μετατρέπεται σε performance που αποτελεί κομμάτι της συνεργασίας της με τον Κωνσταντίνο Αδωρίδη και για το πώς πήρε τον τίτλο της χωρίς ρήμα (σχεδόν).

-Τι είναι το «Κοντούτσο για μια μέρα που πέρασε»;

-Πρόκειται για μια μουσικοποιητική παράσταση, όπου ο ποιητικός λόγος, η μουσική και το θέατρο, αποτελούν ένα σύνολο, που αναζητά μια εποχή. Την εποχή της ύστερης Δ' ένα ελληνικού Διαφωτισμού. Το διμέτρο δε συμβολίζει πού τον χωρισμούς, που μας περίχει (ή ήταν τουλάχιστον αυτή η διάσταση της ζωής).

-Πώς γεννήθηκε η ιδέα για την παράσταση; Πώς επιλέξατε να συνδυάσετε αποσπάσματα λόγων και ποίησης σε ένα έργο;

«Έξαρχής, ήθελα να γράψω ένα ποιητικό αφήγημα που θα παρασταθεί. Η ιδέα της παράστασης, δηλαδή, συνήλθε στο δεν το κάψιον κατά την ώρα της δημιουργίας του. Εργάστηκα με την τεχνική του pastiche, όπου θρύλαμαι από ζένα λόγο λογοτεχνών αναφορικούς με τον κόσμο, ενσωματώνοντας και αποσπασματοδοκίες του Ισπανού συγγραφέα Αλέξη της Elizabeth Bishop, του Jorge Luis Borges, του Immanuel Kant, του Fernando Pessoa, του Οδυσσέα Ελύτη, του Μιχάλη Κυρβέλη, του Γιώργου Παντελιάδη, της Αλίκης Πολίτικου, του Γιώργου Σεφέρη και του Κωνσταντίνου Καβάφη. *Το ποιητικό αφήγημα κυκλοφορεί σε βιβλίο και δεσπόζει στο τραπέζι του θεάτρου καθώς και ανάμεσα στους ακόλουθους ζωγραφισμούς.*

-Πώς επέλεξατε τη ηρωίδα που εμφανίζεται απόλυτα στον κόσμο;

-Όπως ένα πολύ μικρικό όργανο απόλυτη σε μια ορχήστρα. Εξού και η λέξη «Κοντούτσο» στον τίτλο του έργου. Η ηρωίδα συνάζεται τη συντεταγμένες της στον μεγάλο κόσμο. Ονομάζεται και Αριστέα, η οποία, ως τέτοια, γεννήθηκε από τη σύμπραξη ηρωινοποιητικού και δημιουργού τα δεύτερα. Ο ποιητικό αφήγημα κυκλοφορεί σε βιβλίο και δεσπόζει στο τραπέζι του θεάτρου καθώς και ανάμεσα στους ακόλουθους ζωγραφισμούς.

-Πώς επιλέξατε τη μουσική που συμπορεύεται με τους στίχους;

-Η πλοκή ξετυλίγεται μέσα στη διάρκεια μιας ημέρας. Όταν η σημασία του χρόνου στην παράσταση; Και πώς συνδυάζεται με τη μουσική;

-Όλα γίνονται εντός συγκεκριμένου χώρου και χρόνου. Εντός, δηλαδή, του πεδίου της ανθρώπινης εμπειρίας. Μία ημέρα (μία ζωή). Ο χρόνος ως μέσος εναγκαστικός της σκέψης και δράσης της Φλεμίνης. Του γρήγορου, της ανεκτικής, συμπόσιο ή εγκυκλοπαιδικός, του ανθρώπου, του ζώου, του σκαμμάτι ή κάθαρμα του ο,τι άλλο. Ο χρόνος ως μέσο για την ποίηση.

-Τι γίνεται με τη μουσική;

-Τα μουσικά αποσπάσματα έχουν επιλεχθεί βάσει του κειμένου που έγραψα. Έχουν σημασία οι στίχοι. Τα τραγούδια εμπλουτίζουν την αφήγηση, δίνουν συνέχεια, ένταση, κάνουν ανάσχεση το συναισθηματικό και υποχρεώνουν τη σκέψη της θεατής να ξεκουράζεται. Η μουσική κινείται τραγούδια της Αλίκης Πολίτικου, του Χατζιδάκι, του Αττίλα, του Τσιτσάνη, του Βέκη, κάποια που ήγινον ειδικά για την παράσταση από τον Κωνσταντίνο Αδωρίδη και τον Ανδρέα Ζάκα, αλλά και μουσικά αποσπάσματα από τον Ρέκβιεμ του Βολφγκανγκ Αμαντέους Μότσαρτ.

-Με το που τελειώνει η μέρα ποιος είναι ο απολογισμός για την Φλεμίνα; Και ποιος για εσάς;

-Μάλιμε γι ένα «Κοντούτσο για μία ημέρα που πέρασε» ή που «δεν πέρασε». «Δεν είναι ο χρόνος που περνάει, είμαστε εμείς που περνάμε μέσα από τον χρόνο». Μου ο Αφηγητής(ρώνος). Όπως να λέμε πως ο χρόνος δεν είναι παρά μια μεταβαδίσιση του νου (η τρόπος του ανθρώπου ν' αντιληφθούνται τον κόσμο, σύμφωνα με τον Καντ). Στο τέλος της ημέρας μπορεί να μην έχουμε γίνει εκείνοι που ονειρευόμασε, αλλά έχουμε μέσα στον νου μας ανθρώπους ή θέσεις αλλάξει και μαζί μας δεν αναζητούν τη ζωή μας, αλλάζουν και οι επιθυμίες της. «Τώρα κάνουν τον ήλιο που δεν ανατέλλει». Και, τέλος για μένα, προσωπικά να αλλάξουμε την ζωπιά φτιάξοντας τον χρόνο μέσα στην οποία υπάρχουμε με επιμονή στη δημιουργικότητα.

Συντελεστές

Κείμενο: Γιωργία Βελησσάριου, Σκηνοθεσία: Κωνσταντίνος Αδωρίδης, Επιμέλεια κειμένου: Γιώργος Πλουηγωνίδης, Σκηνογράφος: Ηλίας Λάης, Κοστουμιά μάσκες: Μάρθα Φαλή, Video processing: Ηλίας Λάης – Γιωργία Βελησσάριου, Μουσική επιμέλεια: Ανδρέας Ζάκας – Γιωργία Βελησσάριου, Μουσικός: Αλεξάνδρα Κωνσταντινίδου. Ερμηνεύουν: Γιωργία Βελησσάριου (Φλεμίνα), Κωνσταντίνος Αδωρίδης (Αφηγητής), Ανδρέας Ζάκας (Μουσικός στ σκηνής κάβρι).

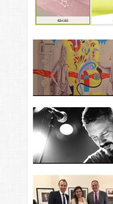
Στο Θέατρο Τ (Αλεξάνδρου Φίλιππου 16, Θεσσαλονίκη) δεκ.2773 Δευτέρα & Τρίτη στις 21:30. Δώρεαι παράτασης: 80 λεπτά. Εισιτήριο: 12€ κανονικό | 10€ φοιτητών, ανέργων & ατέλειες. Τηλέφωνο κρατήσεων: 2310 854 333.

ΣΑΣ ΑΡΕΣΕΙ;
Tweet
Like 17
Share
A+ A-

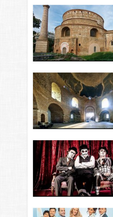

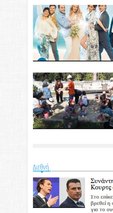

ΤΥΠΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
Μακεδονίας 51, 54627, Θεσσαλονίκη
T +30 2310 567576, Fax: 2310 567579
E-mail: typosthes@gmail.com
CONNECT
FACEBOOK TWITTER YOUTUBE RSS

EXPLORE
Τοπικά
Αυτοκίνητο
Οικονομία
Πολιτική
Υγεία-Επιστήμη
Νομοθεσία
Για Νέους - Παράβαση
Τεχνολογία
Καθημερινές Τάσεις
Πολιτισμός
Διεθνή
Αθλητικά
Σύγχρονα
Life & Style
Money
Περίεργα
Τροχαία
Τα Ψιθυρίσματα
Βιογραφίες
Προσωπικότητες
Εφημερίδων
Άρθρα - Απόψεις
Special Editions
Media Gallery
ABOUT
Επικοινωνία
Όροι Χρήσης
Τιμοκατάλογος
typosthes.gr
Τυπος
Ομάδα
Fun
Αρχείο Φωτογραφιών
Εγγραφή
Αναζήτηση
Mobile

Η ιστοσελίδα αναμένεται να τον αναδιαμορφωθεί πάς στο πλαίσιο του Επιχειρησιακού Προγράμματος "Ψηφιακή Σύγκλιση" και του ΠΕΠ Μακεδονίας Θράκης
Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης
© 2012 ePublish
ΑΣΤΕΡΑΣ PRODUCTION
Rss | Επικοινωνία